

Kristaus Karaliaus Laivas

Jėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis

Kun. J. Vaitkevičius, M.I.C.

JUBILIEJUS

1. Pas žydus.

Jubilėjiniai metai, kuriuos Roma šventė pernai, Šv. Tėvo dekretu yra išplėsti ant viso pasaulio, todėl, budami namie ir pilčydami paskirtas išlygas, galime pelnyt jubilėjinius atlaidus.

Kad geriau pasinaudojus tuo šventu laiku, išvelgkime giliau į jubilėjaus vedamąją mintį, pažiurėkime, iš kur jis ima savo pradžią ir kokius tikslus jis siekia.

Jubilėjiniai metai buvo žinomi Sename Įstatyme, užvedė juos patsai Dievas, apgyvendindamas žydus Žadėtojoje žemėje ir tvarkindamas jų viešąjį ir privatųjį gyvenimą. Tikslas jų buvo išlyginti tas nelygybes, kurios susidarydavo žmonių tarpusavyuose santykiuose laikui bėgant. Vieni buvo gabesni, apsukresni, geriau mokėdavo pasinaudot aplinkybėmis, todėl teisėtai ar neteisėtai užgrobėdavo kitiems namus, laukus, o net pačią jų laisvę, imdami juos į vergiją. Kiti vėl silpnesni iš prigimties, ligų ir šiaip nepalankių aplinkybių slėgiami nepajėgdavo pasipriešint anų gobšumui, turėjo netekti ir turto ir laisvės ir nustoti gyventi žmogišku gyvenimu.

Kad užbėgus už akių toms visoms negalėms, kad apsaugojus kraštą nuo suirimo ir revoliucijų, apgynus silpnesnius nuo išnaudojimo ir pavergimo, Dievas įsakė turėti šventus arba jubilėjinius metus, kuriais vi-

skas turėjo grįžti į tą pačią buklę, kurioje tauta gyveno prasidedant tarpjubilėjiniai laikotarpiui. Tas laikotarpis apimdavo lygiai keturias dešimtis ir devynerius metus, penkiasdešimtieji buvo šventi metai. Šias atminas tie metai įnešdavo:

1. Laukai turėjo pasilikti nedirbti, nes per visus metus nevalia buvo dirbt, buvo šventa. Visi maitinosi tais vaisiais, kurie laisvai be žmogaus darbo užaugdavo ar tai ant žemės, ar tai ant medžių. Visi turėjo teisių naudotis tais vaisiais, savininkai negalėjo kliudyt.

Visos skolos, kurias kas turėjo, buvo paraiškinamos, visi pasidarydavo be skolų šventiesiems metams prasidėjus.

3. Visos žemės buvo gražinamos jų seniesiems savininkams, jeigu jie buvo jas pardavę, užstatę už skolas, arba kokių kitokių teisėtu ar neteisėtu būdu buvo jų netekę.

4. Vergai atgaudavo laisvę, jeigu norėjo apleisti savo valdovų namus, bet nebuvo verčiami tai daryti.

Galima dabar vaizdintis, kaip didelę perversmę padarydavo visoje tautoje šventieji metai, nenuostabu, kad visi belaisviai, vargšai, prislėgti ir nuskriausti laukdavo tų metų su didžiausiu pasiilgimu ir džiaugdavo si jų sulaukę.

Prasidėdavo tie metai putimu į avino ragą iš aukštų vietų visam krašte, todėl nuo

to rago gavo ir savo pavadinimą. Vadinosi jie "jobel," nes tokį vardą turi avino ragas žydų kalboje.

Iš žydų kalbos tas pavadinimas perėjo į grekų kalbą, o paskui ir į lotynų ir į visas kitas kalbas, bet jau su pakeista prasmę. "Jobelaios" grekų kalboje ir "jubilaeus" lotynų reiškia džiaugsmą, nes didelį džiaugsmą atnešdavo tie metai visai tautai, išskyrus gal turtuolius, kuriems turtas turėjo sumažėt, bet tokie sudaro mažumą tautoje. Bet ir jie nebuvo daug skriaudžiami, nes, žinodami, kad jubilėjiniais metais turės grąžinti pirmiesiems jų savininkams perkamus laukus, nemokėdavo už juos pilnos kainos, bet tiek tik, kiek išnešdavo teisinga nuoma už tą metų skaitlių, kuris pasilikdavo iki jubilėju.

2. Katalikų Bažnyčioje

Iš anksto galima atspėti, kad Senojo Įstatymo jubilėjinės gerybės neturės pritaikymo Naujame, nes Kristus neatėjo dalinti žinonėms žemių, bet vesti sielas į išganyką, todėl ir jubilėjus turėjo gauti kitokios prasmės, siekti kitus tikslus Bažnyčioje, ne gu kad siekė Sinagogoje.

Jubilėjus Bažnyčioje siekia grynai dvasiškus tikslus, būtent paliuosuoti žmogų iš dvasiškos vergijos, iš nuodėmės ir suteikti jam dvasiškus turtus.

Kada Bažnyčioje yra prasidėję jubilėjai žinių neturime, reikia spėti, kad labai anksti, nes pirmojo jubilėjaus užrašyti dokumentai kalba apie jubilėjų, kaip po seną paprotį ir neatmenamų laikų. Pirmutinis jubilėjus, kurio yra užsilikę dokumentai, yra tas, kurį paskelbė popiežius Bonifacas VIII, 1300 metais.

Kas link laiko, kaip dažnai jubilėjiniai metai turėtų būt skelbiami, buvo labai žymių svyravimų. Iš pradžių buvo palinkimo skelbti jubilėjų kas šimtas metų. Paskui sustota prie 50 metų, nes šimto metų retai kas gali sulaukti. Toliau buvo manyta, kad geriau tiktų kas 33 metai, nes tiek laiko gyveno mūs Išganytojas ant žemės. Pagaliau prieita prie 25 metų laikotarpio, kuris ir laikosi iki šiandien. Reguliariai tat Bažnyčia

skelbia jubilėjinius metus kas 25 metai, bet skelbia ir dažniau, kad paminėjus kokius nepaprastus įvykius. Štai dabartinis jubilėjus yra paskelbtas devyniolikai šimtų metų sukaktuvėms paminėti nuo Kristaus mirties. tvarkyti savo drabužius, neiti į bažnyčią, o ypatingai prie šv. Komunijos su plikom alkunēm, su plikais kaklais. Kurios to nepaiso ir mina po kojų Bažnyčios parėdymus, nemanau kad pelnys kokį atlaidą.

Bažnyčia draudžia maišytas moterystes, leidžia su skausmu ir tik pasirašant tam tikras išlygas. Kas to draudimo nepaiso

Jubilėjus paprastai tęsiasi du metu: pirmuosius Romoje ir apielinkėse, antruosius visam pasauly.

Tokio surėdymo tikslas yra tas, kad davus progos katalikams aplankyti visos katalikybės centrą Romą, pamatyti tas vietas, kuriose pirmieji krikščionys meldėsi, kentėjo ir mirė, pamatyti tas požemes, kuriose jie slapstėsi nuo persekiojimų, tuos cirkus ir teatrus, kuriose jie liejo kraują, pamatyti tas bažnyčias, kuriose yra saugojami jų kaulai, aplankyti šv. Petro grabą, to paties, kurį patsai Išganytojas pastatė apaštalių pirmininku, apturėti jo palaiminimą iš jo įpėdinių rankos, Romos Popiežių, pamatyti pagaliau visas tas iškilmes, kurios yra daromos šv. Petro bazilikoje, pačiam šv. Tėvui celebruojant. Kas visa tai pamato, gausna taip giliaus įspūdžio, kad negali užmiršti per visą gyvenimą. Verta tat aplankyti Romą, kad pagilinus savo tikėjimą ir stiprinius ryšius su visos katalikybės centru ir su visos Bažnyčios regimąja galva.

Romoje jubilėjus prasideda šventųjų vartų atidarymu šv. Petro bazilikoje. Ceremoniją tą atlieka patsai Šv. Tėvas. Prisiartinę prie tam tikrų durų, kurios visuo met yra užmurintos, suduoda tris kart sidabrinu plaktuku: murininkai, stovintieji iš kitos pusės, greitai išgriauna mūrą ir padaro inėjimą Pirmutinis įeina šv. Tėvas, o paskui jį visa procesija ir žmonės. Toji ceremonija ženklina, kad malonės ir pasigailėjimo vartai yra adari, kas nori, gali jais pasinaudot.

Jubilėjiniam metams pasibaigus tokiu pat budu tie vartai buna iškilingai užmūrinti ir pasilieka užmūrintas iki kitam jubilėjui.

Tas vartų atidarymas ir uždarymas siekia labai senos gadynės. Pagonų šventyklos turėdavo valdžių suteiktas privilegijas, kad policija negalėjo suimti nusikaltėlio, kuris buvo pasislėpęs toje šventykloje. Pagaliau, kada pagoniškos valdžios virto krikščioniškomis, pasiulė šv. Tėvui perkelti pagoniškų šventyklų privilegijas ant krikščioniškų bažnyčių, butent kad nevalia būtų imti nusikaltėlio bažnyčioje ir vilkti jį įėga laukan.

Kadangi žmonių bloga valia pradėjo naudotis blogiems tikslams tomis privilegijoms, todėl atsirado reikalo šiek tiek suvaržyti tas privilegijas, buvo paskirtos tam tikros duris, per kurias jeigu nusikaltėlis įbėgs, nevalia jo imt. Pagaliau, kad užkirtus kelią blogai valiai, buvo tos durys visiškai užmūrijamos, kad nė raktu negalėtų jų atrakyt. Tik jubilėjiniais metais jos buvo atidaromos, kad išreiškus malonės ir pasigailėjimo laiką.

3. *Kuo skiriasi jubilėjinis atlaidas nuo kitų atlaidų.*

Kaip kam gali atrodyti, kad jubilėjinis atlaidas nėra svarbus, nes visotiną atlaidą galima pelnyti ir kitais laikais ir budais ir tai labai lengvai, sukalbėsi pav. dalį rožančiaus, klupodamas priešai švenč. Sakramentą, sukalbėsi tam tikrą maldą prieš kryžių po šv. Komunijos ir apturėsi tokį pat visotiną atlaidą, kaip ir jubilėjaus metu.

Kas taip manytų, duotų įrodymų, kad jis nelabai supranta, kas yra atlaidas ir kojomis sąlygomis jis yra suteikiamas.

Pirmutinė iš visų sąlyga buti ne tik be nuodėmės, bet neturėti mažiausio prie jos prisirišimo ir pamėgimo. Gali kas pav. neturėt mirtinos nuodėmės, buti pašvenčiamosios malonės stovyje, bet jei jis turi prisirišimų prie atleistinos nuodėmės, jis negali gaut atlaido. Čia tai ir žuva daugelis mūsų atlaidų, nes retai kas galės apie save pasakyti, kad jis neturįs prisirišimo prie jokios nuodėmės. Žodžiais jis gal ir pasakyti, bet darbuose jis dažnai suklyps, nedovanai juk Bažnyčia liepia mums save vadinti nu-

sidėjeliais ir tokiais jaustis Dievo akyvaizdoje, nes tokiais mes esame.

Jubilėjinio atlaido gavimui kreipiasi prie Dievo ne vienas kitas žmogus, bet visa Bažnyčia, o visos Bažnyčios balsas turi daug didesnės reikšmės, negu paskiro žmogaus. Juk ir žemiškuose reikaluose, kada norima išgauti kokia svarbi malonė iš aukšto asmens, kuris gali suteikti tą malonę, iš karaliaus, prezidento ar Vyskupo, siunčiamos skaitlingos delegacijos, nes visi supranta, kad vieno žmogaus balsas neturi tos reikšmės, kokios turi daugumos.

Kadangi, kaip matome, jubilėjinis atlaidas turi visuomeniško pobūdžio, todėl naudinga butų visiems perkratyti savo sąžinę, ar jie atlieka visuomeniškas pareigas, nes labai lengvai gali visotinas atlaidas užkliuti už tų neišpildytų pareigų.

Štai keli pavyzdžiai tokio užkliuvimo. Bažnyčia ragina neskaityt blogų knygų, nekatalikiškų laikraščių, nelankyti blogų teatrų. Kas neklauso to Bažnyčios reikalavimo, nemanau, kad jis galės apturėti nors kokį atlaidą, nes neklausydamas Bažnyčios, jis neklauso Kristaus, o kas neklauso Kristaus, neklauso Dievo, kaip tat jis galėtų pelnyt nors kokį atlaidą.

Bažnyčia liepia tėvams siųsti vaikelius į katalikišką mokyklą. Kas galėdamas tai padaryti, o nedaro, negali taip pat tikėtis atlaido. Toliau, Bažnyčia liepia moterims so, kas pasirašytų išlygų nepildo, jis gyvena nuodėmėje, jis negali gaut jokių atlaidų.

Taigi, jubilėjiniais metais visi turime giliau įžvelgti į savo gyvenimą, nuodugnį padaryti sąžinės sąskaitą, pataisyti kas yra taisytina, o tik tuomet galima tikėtis Dievo pasigailėjimo ir atlaido.

4. *Nuodėmklausiai turi platesnę valdžią.*

Kad palengvinus žmonėms susitaikymą su Dievu, o per tai visotinio atlaido gavimą, Bažnyčia jubilėjiniais metais suteikia visiems nuodėmklausiams platesnius įgaliojimus, todėl didžiausiomis nuodėmėmis ap sunkintas gali gaut išrišimą, jeigu tik trokšta tikrai pasitaisyti.

Didelių nuodėmių atleidimas paprastu laiku buna ap sunkintas, vienos buna paliktos vyskupams, kitos net pačiam šv. Tėvui, todėl įpuolęs į tokia nuodėmę, ilgai turi ka-

VII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija

NUODĖMĖ IR TEISUMAS

Mato 7, 15-21.

NUO metu Jėzus tarė savo moky-
tiniams: Saugokitės netikrų prana-
šų, kurie ateina pas jus avių rū-
buose, viduje gi yra plėšrieji vilkai.
Jūs pažinsite juos ant jų vaisių.
Argi kas renka vynuoges nuo er-
škiečių ar figas nuo usnių? Taip, kiekvie-
nas geras medis duoda gerų vaisių, blogas
gi medis duoda blogų vaisių. Geras medis
negali duoti blogų vaisių, nė blogas medis
gerų vaisių duoti. Kiekvienas medis, kurs
neduoda gerų vaisių, bus iškirstas ir į ugnį
įmestas. Taigi, jūs pažinsite juos ant jų vai-
sių.

Ne kiekvienas, kurs man sako: Viešpa-
tie, Viešpatie! jeis į dangaus karalystę, bet
kas daro valią mano Tėvo, esančio danguje,
tas jeis į dangaus karalystę.

Lekcija

Rom. 6, 19-23.

BROLIAI: Aš kalbu, kaip kad žmo-
nės kalba del jūsų kūno silpnumo.
Nes kaip davėte savo narius tarnau-
ti paleistuvystei ir neteisybei, taip
dabar duokit savo narius tarnauti
teisybei del pašventinimo. Juk bū-
dami nuodėmės vergais, jūs neklausėte tei-
sybės. Kokią gi pelną turėjote tuomet iš to,
ko dabar gėdžiatės? Nes tokių dalykų galas
yra mirtis. Bet dabar išliuosuoti nuo nuodė-
mės ir pasidarę Dievo tarnais, turite kaipo
savo vaisių pašventinimą ir kaipo jo tikslą
amžinąjį gyvenimą. Nes nuodėmės alga mir-
tis. Dievo gi dovana amžinasis gyvenimas
mūsų Viešpatyje Jėzuje Kristuje.

muotis ir laukt, kolei gaus išrišimą. Jubi-
lėjiniiais metais kiekvienas gali gaut išriši-
mą, jeigu nori pelnyt jubilėjinį atlaidą. Tai-
gi tie metai tikrai yra šventi ir malonės me-
tai, skubinkime jais naudotis, kad nepasiun-
kintume sau susitaikymą su Dievu ir atsa-
komybę paskutiniame teisme.

Šv. Povilas pradeda šios dienos lekciją,
kuri yra laiško romėnams ištrauka, žodžiais:
“*Broliai, aš kalbu, kaip kad žmonės kalba
del jūsų kūno silpnumo*”. Apaštalas reika-
lauja, kad krikščionys apsilavę nuo nuodė-
mių vergijos, visu šventumu tarnautų Die-
vui, nes Dievo tarnavimas yra lengvesnis už
nuodėmės tarnavimą. Šv. Povilas drąsina
Romos krikščionis, kurie neseniai buvo atsi-
žadėję pagonizmo su jo prabangomis ir ydo-
mis, tvirtai stoti Dievo tarnystėje ir ištiki-
mai laikytis.

Šv. Povilas kalba jiems, kaip jie kita-
dos tarnaudami nuodėmei, krovė neteisybę
ant neteisybės, taip dabar būdami krikščio-
nys, privalo tarnauti teisumui jų šventėji-
mui. Apaštalas primena žmogaus stovį tę-
sančiojo nuodėmėje. Jis veikia neapgalvotai,
Dievo meilė ir šventoji baimė pamazi nyks-
ta ir nuodėmė užviešpatauja jo širdyje, tam-
pa įpročiu, kurs išisaknėjęs užvaldo žmo-
gų delei jo nuodėmių daugybės ir atgailos
atidėliojimo, jis vis kas kart darosi Dievui
didesnis kaltininkas ir tokio žmogaus atsi-
vertimas yra retenybė. Apaštalas išpėja
juos, kad jie apsilavę iš nuodėmių, daugiau
į jas negrįžtų, bet visu stropumu, kuklumu,
meilingu pasišventimu budėtų Dievo tarny-
boje.

Laimingi krikščionys, kurie tveria vie-
nybėje su Dievu ir vaikščioja teisumo keliu.
Dievas myli juos kaipo savo vaikelius ir tu-
ri juose pamėgimą. Jie užlaiko Dievo duotą
jiems pašvenčiamąją malonę kaipo brangiau-
siaji turtą ir visi jų gerai darbai su gera
intencija atlikti yra nuopelningi Dievo aky-
vaizdoje, ir jie pelno danguje amžiną palai-
mą. Tie, kurie atsižada Dievo ir jo teisybės
ir tarnauja nuodėmėj, praranda visas mal-
nes. Jie praranda Dievo meilę ir prietelystę,
pražudo pašvenčiamąją malonę, ir su ja
visus pirmiau įgytus nuopelnus gerais dar-
bais, kaip sako pranašas: “*Jeis teisusis at-
sikreipia nuo savo teisumo ir daro neteisi-
bę... visos jo teisybės, kurias buvo padaręs,
bus neatmenamos*” (Ezech. 18; 24). Jie me-
ko negali padaryti nuopelningo amžinąjam

gyvenimui. Jų visi geri darbai bus užmiršti, nebent jie daris atgailą ir grįž prie Dievo.

Šv. povilas nurodo trumpai, bet ryškiai nuodėmės ir teisybės vaisius. "Nuodėmės alga mirtis". Apaštalas nurodo šią tiesą, kad nuodėmė veda į mirtį, į amžiną pražuvimą, į amžinas pragaro kančias, į amžiną Dievo nerėgijimą, didžiausios sielos laimės netekimą ir amžiną su prakeiktaisiais gyvenimą. Bet Dievo malonė, "Dievo dovana" yra amžinasis gyvenimas mūsų Viešpatyje Jėzuse Kristuje." Teisiojo žmogaus užmokestis yra amžinos dangaus liuksmybės, amžinas Dievo regėjimas, amžinas su šventaisiais ir angelais gyvenimas, pelnytas Jėzaus Kristaus nuopelnais. Dažnai apmąstinėkime šią svarbę tiesą, tarnaukime mūsų Viešjačiui su neatmainoma ištikimybe teisume ir šventume, kad būtume rasti vertais gauti amžinąjį gyvenimą.

Vairininko pasižymėjimai

E. J. K.

Amerikos katalikų vyskupai nejuokauja. Šlykščių kalbamų paveikslų gamintojai išsigando. Vyskupų pradėtas "Padorumo Legijonas" stebėtinai auga ir plinta. Šimtai tūkstančių, net milijonai katalikų ir nekatalikų įsirašė į Legijono eiles — pasiskelbė ir prizaždėjo po savo parašu nelankyti šlykščius, begėdingus kalbamus paveikslus. Tas judėjimas pagaliau pasieks ir mažiausią parapiją ir kiekvieną kataliką Amerikoje. Net pasauliniai laikraščiai tą revoliuciją prieš nepadorumą pastebėjo ir apie ją komentuoja. Kada tas judėjimas pasieks tavo parapiją, įsirašyk, kad ir pats niekad nelankai teatrus, ir pridėk savo pavardę ir pasižadėjimą prie milijonų kitų šiame jau užtikrinto pasisekimo apvalymo darbe.

Tėvai! Neverskite savo sūnus, dukteris būti tuo, kuo jie nenori būti. Ypatingai su pašaukimu į dvasinį gyvenimą — būkite atsargūs. Verčiau būkite priešingi iš pradžių tokiam jų pačių norui — tegul išmėgina savo pašaukimus, ar jie tikri ar ne.

Gaila, kad nėra lietuviško vertimo Šv. Alfonso Ligourio žavėjančios knygos apie Šv. Panelę. Angliškas vertimas užvardintas "Glories of Mary." Šv. Alfonsas mylėjo Marija tokia karšta meile kad jo atsišaukimai į Ją minėtojų knygų yra stačiai ekstatiški. Pro testantai primeta kad šventojo knyga yra stačiai Marijos garbinimas. Bet tai netiesa, kitaip Katalikų Bažnyčia nebūtų užtvirtinusi veikalą. Šventasis duoda suprasti kad Marija yra Visagalinti, bet ne Savimi, tik tame kad Jos Sūnus yra Visagalintis Dievas ir Ji, kaip Jo Motina, gali visko iš Jo išprašyti. Ji yra Visagalinga Užtarėja. Toliau, šventasis tvirtina kad yra stačiai negalima žmogui, kad ir didžiausiam nusidėjėliui, prarasti savo sielą jeigu tik jis mylės Mariją ir šauksis Jos pagalbos. Jam viskas bus priduota. Šventasis paduoda šimtus įdomių pavyzdžių iš šventųjų gyvenimų ir šiaip iš legendų.

Meksikoj įvairios radikalų studentų grupės įeina į bažnyčias (kiek jų lieka dar atdarų) laike pamaldų, triukšmauja, stuminėja žmones, kliudo pamaldų eigą, įvairiais visais būdais mėgina įerzinti žmones pasipriešimui arba nors apsiginimui, kad valdžia tada turėtų nors teoretišką priežastį katalikus areštuoti ir tas paskutines bažnyčias uždaryti. Laikraščiai pranešė prieš kiek laiko kaip Lietuvoje tautininkų - peštukų grupės, paskatinti savo vadų, įsilauždavo į katalikų - studentų susirinkimus ir ten triukšmą keldavo. Kada ateitininkai mėgindavo apsisaugoti, triukšmadarius išvaryti, tai katalikai buvo areštuojami.

Gen. Hugh S. Johnson, neseniai per radio atsakydamas NRA kritikams, prilygino NRA judėjimą prie Amerikos pirmųjų katalikų misijonierių, jezuitų ir pranciškonų darbų. "Pranciškonų ir jezuitų pirmieji misijonieriai daugiau nuveikė Amerikai negu bile kuri kita grupė. Jie pravedė naujus kelius. Jie nebijojo ten žengti kur baltas žmogus dar nebuvo žengęs. Tokiu pat būdu mes su NRA dabar žengiamo pirmyn, skiname naujus kelius į šviesesnę ateitį.

Valdžiai atšaukus Prohibiciją, blaivininkų eilės padidės.

Eucharistinė Meilė

Viešpaties Jėzaus Kristaus gyvenimas yra kilniausias pavyzdys krikščioniškajam gyvenimui. Žiūriat į Jėzų Kristų, matome ir randame viską, nes Jis yra visų dorybių šaltinis. Jei trokštame apturėti amžinąjį gyvenimą, turime imti pavyzdį iš Viešpaties Jėzaus ir sekti Jo gyvenimą. Tikrai galėsime džiaugtis maloningame Jėzaus Kristaus bendravime ir su Juomi būti meilingoje bičiulystėje danguje, jei ištikimai Jį seksime čia, žemėje. “Kristaus Sekimų” knygos autorius teisingai nusiskundžia, kad taip mažai yra tų, kurie rūpinasi kontempliacijoje būti su Jėzumi, kurs yra kiekvienos dorybės kilniausias pavyzdys, gi Kristaus gyvenimo mokymasis yra svarbiausioji užduotis ir gausiausioji išmintis žmogui, sutvertam Dievo paveikslu ir panašumu.

Dieviškojo Išganytojo garbingiausiojo Asmens gyvenimas skirstosi:

1) *Viešasis gyvenimas*, kurį Jėzus gyvena, kai iš dangaus Jis nužengė į žemę, kad gyventi tarpe žmonių vaikų, ir

2) *Eucharistinis gyvenimas*, kurį Jis gyvena nuolatiniu meilės stebuklu pasislėpęs Švenč. Ostijoje.

Pirmasis gyvenimas buvo vien pereinamasis arba laikinasis, kurs paskui save paliko šviesos ir tiesos kelią, labdaringų darbų ir stebuklų nuveikimus ir, kurs tęsėsi vos tris dešimt trejus metus.

Antrasis Jo gyvenimas glūdi mažosios, bet galingosios Ostijos akiratyj, paslapties buvainėj, tabernakulo slaptingoje tylumoje. Bet jis tebesitęsia ligi šiai dienai ir per visas dienas tęsis iki laiko pabaigai.

Evangelija mums nusako vieną įvykį paskui kitą iš Kristaus laikinojo gyvenimo, kar-

toja tuos pačius žodžius, kuriuos Kristus kalbėjo, žymi tuos stebuklus, kuriuos Jis nuveikė, mini nesuskaitomus meilės ir gailingumo darbus, kuriuos Jis padarė. Jėzaus Kristaus gyvenimas Švenč. Ostijoje taip yra pilnas Dieviškosios Jo meilės misterijomis, bet jų dauguma yra neįmanomos. Kas nori geriau žinoti apie tą gyvenimą, nors ir mažai, tas turi atgaivinti savo tikėjimą, turi išvelgti į pačią Misteriją, apmąstymais ir maldomis nuolankiausiai turi maldauti ir gauti tos malonės, kad žinoti pačią Paslaptį. Viešpats Jėzus apreiškia Pats Save visiems tiems, kurie nuoširdžiai ir su atsidavimu Jo ieško. Net dėl paprasčiausios ir nuolankiausios sielos Jis atidengia uždangą, kuri slepia visas paslaptis pasaulio išminčiams.

Švenčiausios Ostijos sanktuarijumas yra mokykla, kurioje galime mokintis Viešpaties Jėzaus Kristaus paslėptą gyvenimą Šv. Eucharistijoje ir visas gautas pamokas panaudoti vidujiniam mūsų pačių gyvenimui. Pirmia, mes turime lankytis į Jėzaus Kristaus mokyklą, kad išmokti, kaip Jis gyvena Švenč. Ostijoje. Tai padarę, mes galėsime įžengti patys į save, kad savo gyvenimą suderinus su Viešpaties Jėzaus gyvenimu. Tai reiškia ėjimas pas Jėzų Kristų ir įžengimas pats į save, būtent, klausant pamokų, jomis pasinaudoti ir visa taikinti savo gyvenimui, arba pratintis gyventi Jo gyvenimu. Tuo tarpu Jėzaus Kristaus gyvenimą Švenč. Ostijoje imame beribės Jo meilės gyvenimo atžvilgiais.

Apmąstant Viešpaties Jėzaus Kristaus gyvenimą Švenč. Ostijoje, mes matome, kad tai yra meilės gyvenimas. Veiksmas, gimstąs širdy iš meilės, reiškia, kad meilė pasisavi- na visus širdies turtus ir juos laiko vien meilės atžvilgiais, būtent, kaip mylėtinis gyvena vien savo mylėtinei. Taip pat yra ir su Jėzumi. Meilė Jį nori, kad Jis gyventų vien su mumis ir vien mums patiems. Ostija, ištikrųjų, nėra verta buveinė dėl Jo, nes pats dangus negali apimti begalinio Jo majestato. Taigi, kokia gi galybė iš Dangiškojo Jo Tėvo garbės Jį traukia žemėn ir Jį, kaip Meilės Kalinį, laiko Švenč. Ostijoje? Niekas

kitas, kaip vien mes patys — mes Jį laikome paslėptą, ir Jis liekasi vien tik dėl mūsų, kad būti vien su mumis. Švenč. Ostijėje yra Jo vieta, Jo mintys, Jo gyvenimas, kad mus mylėtų, ir mylėtų nieko kita, kaip vien tik mus. Užsislėpęs po duonos pavydalu, Jis kreipiasi į Dangiškąjį Tėvą ir Auką už mus aukoja Pats Save, kad atsisteisti ir atsilyginti Dangiškojo Tėvo rūstybei, kurią užtraukė žmonių giminė. Dėl mūsų Viešpats Jėzus panaikino Save. Jis tenkinasi ramybės nuotaka ir iš karališkos buveinės, Jis įsako ir valdo — tai visa darydamas vien mūsų išganymui. A, kokia didinga meilės galybė ant mūsų širdžių! Švenč. Jėzaus Širdis visa yra liepsnojanti meile dėl mūsų. Ir Ji plaka vien tik dėl mūsų.

Tik pasiklausykime, ką Švenč. Jo Širdis mano apie Savo sutvėrimą, — ką mano Jis, Dieviškasis Mylėtojas, Kurs mato ir mąsto vien apie sielas, kurias Jis myli: — Aš esu Ganytojas, jūs esate mano avys; mes žinome viens kitą, mes žinome viens kitą.)“Ego sum Pastor Bonus — Aš esu Gerasis Ganytojas” (Jon. X, 11). O jūs, žmonių vaikai, nepamirškite, kad čia aš laukiu jūsų — jūsų, ir vien tik jūsų. Ar jūs kenčiate smūgius ar suspaudimus? Mano Širdis yra atvira. Ateikite ir į Ją išliekite visus savo nusiskundimus, nusiminimus, skausmus ir kančias. Ar jums reikalinga paguodos ar tvirtybės? Ateikite, o aš jus paguosiu ir pastiprinsiu. Ar jums reikalinga duonos? Ateikite, nes Stalas yra prirengtas. Ar trokštate amžinojo gyvenimo vandens? Turėkite pasitikėjimo ir vilties, nes aš esu čia ir jūsų laukiu, kad jums duoti to vandens, lygiai, kaip aš laukiau Samaritonės prie šulinio ir daviau to vandens. “Venite ad me omnes — ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate apkrauti...” (Mat. XL, 28), ateikite, jūs, visi: vargšai, ligoniai, nuskriausti, ateikite, nes aš jus myliu visus, o meilė nedaro skirtumo... ir aš jus paguosiu, nuraminsiu, palengvinsiu ir atgaivinsiu. Kad man patikus, reikalinga, kad jūs turėtumėte širdį, kuria mane mylėtumėte, ir kad turėtumėte valią, kuria man tarnautumėte.

Išmokime užmiršti visus mums artymo padarytus užgavimus

Šventas Petras Kristui Ižengus Dangun

Apaštalų ir mokytinių, kurie Kristui ižengus nuo Alyvų kalno dangun, grįžo į Jeruzale maldoje ir šventuose apmąstymuose laukti Išganytojo pažadėjimo išsipildymo, Šventosios Dvasios atsiuntimo, Petras tuojau atsižymėjo kaip Vadas. Jo iniciativa paskiriamas Judo Iskarijoto vietoje kitas apaštalas papildyti Apaštalų skaičių ir būti Kristaus gyvenimo, mirties ir atsikėlimo liudytoju (AD. I, 15-26). Sekminių dienoje Šv. Dvasiai nužengus ant visų vakarienybės esančių ir juos savo malonėmis pripildžius, Šv. Petras pats pirmutinis visų Apaštalų priešakyje sako pirmą, viešą pamokslą ir įtikrina apie tris tūkstančius asmenų, kurie išpažįsta savo nuodėmes, daro atgailą ir prisideda prie Kristaus pasekėjų (AD. II, 14-41). Šv. Petras pirmas iš Apaštalų padarė viešą stebuklą, kuomet jis su Šv. Jonu įeidami į bažnyčią, prie Gražiųjų durų išgydė raišą žmogų, kuriam jis tarė: “Sidabro ir aukso aš neturiu, ką gi turiu, aš tau duodu: Jėzaus Kristaus Nazareno vardu kelkis ir vaikščiok.” Raišasis sveikas su Apaštalais įėjo į bažnyčią. Miniai subėgusiai prie jų ir nustebusiai šiuo stebuklinguoju įvykiu, jis sako ilgą, įtikinantį pamokslą Saliamo

prieangyje ir daugelis žmonių įtiki jo žodžiams, prisideda prie Kristaus Bažnyčios (AD. III, I-IV, 4).

Juos atvestus ir nagrinėjamus, aukščiau-sąjai žyčių tarybai, Šv. Petras drąsiai ir įspūdingai įrodinėja Jėzaus dieviškąją pasiuntinystę ir Apaštalų priedermę bei laisvę skelbti Evangeliją, klausyti Dievo, kalbėti tai ką jie matė ir girdėjo (AD. IV, 5-21). Kuomet Anenijas ir Sapyra bandė prigauti Apaštalus ir žmones, Šv. Petras jų nedorą pasielgimo pasirodą kaipo teisėjas, ir Dievas išpildo Apaštalo bausmės sprendimą, abu juos nusikaltėliai miršta staigia mirtimi (AD. V, 1-11). Dievas stebūklingai tvirtino Kristaus išpažintųjų apaštališkąją darbuotę, ir vienur ar kitur Šv. Petras specialiai yra minimas. Jeruzalės ir apielinkės miestų gyventojai galėjo savo ligonius jų lovose į gatves, kad praeinant Šv. Petru, bent jo šešėlis apdengtų juos ir jie būtų išgydyti (AD. V, 12-16). Nuolatinis tikinčiųjų augimas buvo žydų aukščiausiai tarybai priežastimi imtis naujų priemonių sustabdyti Apaštalų veikimą, ir visokiais išgalvotais būdais bandė sulaikyti Kristaus Karalijos stebūklingą plitimą, bet nieko negalėjo padaryti Dievo galybei, kuri veikė Jėzaus pasekėjuose. Jiems drąsiai atsako Petras ir Apaštalai: "Dievo rankia labiau klausyti, kaip žmonių" (AD. V, 29).

Šv. Petras naudojamasis jam suteikia jo Mokytojo valdžia ir vykindamas savo pasiuntinystę, nepasitenkino vien Jeruzalės krikščionimis rūpintis, jis, taip pat, palaikė bendrus ryšius ir su kitomis krikščionių draugijomis Palestinoje ir už jos ribų, visur rodie savo vadovybę, tvarkydamas ir mokydamas. Šv. Pilypas apskaičiavo Evangeliją Samarijoje, ir Dievui laiminant, daug įtikėjo į Kristų, tad ŠS. Petras ir Jonas ten nukeliavo suorganizuoti naujai atsivertusius krikščionis ir maltauti Šventosios Dvasios ant jų nužengimo. "Apaštalai dėjo ant jų rankas, ir jie gavo Šventąją Dvasią." Šv. Petras antrą kartą pasrodo kaipo teisėjas, dėlei Simono žinio, kuris matydamas Apaštalus uždedant rankas ir tie gauna Šventąją Dvasią, pageidavo už pinigus nupirkti iš Apaštalų galią, kad kam jis panorės, galėtų išmaldau-

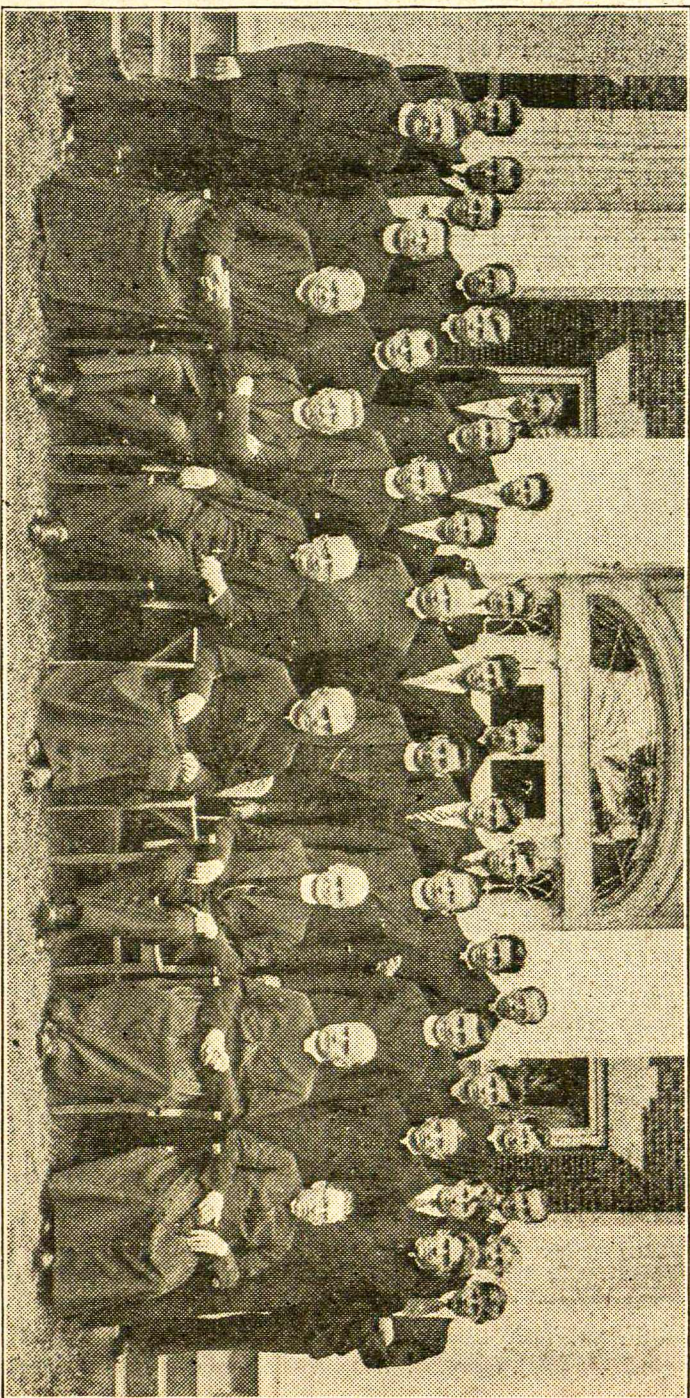
ti Šv. Dvasią. Šv. Petras pasmerkė jo tą nedorą pageidavimą, ir įsakė daryti atgailą, maldaujant Dievo atleidimo (AD. VIII, 14-25). ŠS. Petras ir Jonas grįždami į Jeruzalę, skelbė Evangeliją, daugelį gražino prie Dievo ir vis kas kart augo Kristaus įkurtoji Karalija. Povilui iškeliauvus iš Jeruzalės į Damaską kankinti krikščionis ir kelyje jam atsivertus, tuo tarpu, krikščionys Palestinoje gyveno ramybėje ir buvo pilni Šv. Dvasios paguodos.

Šv. Petras dabar leidosi plačiau užimančiąją misijoninę kelionę iki Lydos, Jopės ir Kezarėjos pajūrinį miestų. Lydoje jis išgydė stabo ištiktą ir aštuonis metus gulintį lovoje žmogų Enėjų; Jopėje jis prikėlė mirusiąją Tabitą, ir Kezarėjoje, regėjimo pamokintas, kurį jis turėjo Jopėje, jis pakrikštijo ir priėmė į Bažnyčią pirmuosius nežydus krikščionis, šimtininką Kornėlijų ir jo namiškius (AD. IX, 31-X, 48). Vėliau Petru sugrįžus į Jeruzalę, uolieji žydai krikščionys, kurie pilnai užlaikė žydų įstatymą, kaipo visa ką saistanti, klausė jo, kodėl jis įėjo ir valgė neapipiaustytųjų namuose. Petras apsakė savo regėjimą ir apgyė savo veiksmą, kurį Apaštalai ir Jeruzalės tikintieji patvirtino (AD. XI, 1-18).

Šv. Povilas po savo atsivertimo ir trijų metų išbuvimo Arabijoje, atvyko į Jeruzalę "Petro pamatyti ir su juo išbuvo penkioliką dienų" (Gal. I, 18). Čia tautų Apaštalas aiškiai pažymi Petrą kaipo autoritetingą Apaštalų ir krikščionių Bažnyčios galvą. Petras ilgai gyveno Jeruzalėje ir Palestinoje, kol Erodas Agripa I pradėjo (Po Kr. 42-44 m.) Jeruzalėje Bažnyčios naują persekiojimą, nužudęs Jono brolių Jokūbą, Zebedėjaus sūnų ir matydamas, kad žydams tas labai patinka, jis suėmė ir Petrą ir įmetė į kalėjimą, manydamas po žydų Velykų jį nugalabinti. Dievas siuntė angelą pas Petrą į kalėjimą ir stebūklingai jį išvedė iš kalėjimo. Jis atėjo prie Jono Morkaus motinos namų, kame buvo daug tikinčiųjų susirinkusiųjų ir besimelčiančiųjų, įėjęs į vidų jis jiems papasakojo, kaip Viešpats jį išvedė iš kalėjimo, ir tarė: "Duokite apie tai žinią Jokūbui ir broliams. Išėjęs jis nuėjo į kitą vietą." (AD. XII, 1-18).

(Bus daugiau)

TĖVŲ MARIJONŲ GENEROLO IŠLEISTUVIŲ VAIZDELIS -- MARIANAPOLY

Sėdi iš kairės į dešinę: kum. Al. Bublųs, M.I.C., kum. J. Svagzųs, kum. J. Ambotas, d. g. kum. A. Cikoto, M.I.C., kum. M. Urbonavičius, d. g. kum. J. Jakaitis, M.I.C., kum. V. Kulikauskas, M.I.C.

Švenčiausios Panos Marijos Pranašystė

Švč. P. Marija giedodama himną „Magnificat“ pranašavo ką tai tokį stebūklingą, nepaprastą įvykį. Pati Švč. P. Marija ir giminaitė Šv. Elzbieta buvo pasauliu mažai težinomos, neturtingos ir gyveno menkuose, paprastuose nameliuose. Ji pranašavo savo išaukštinimą tokiose gyvenimo apylostose, kurios rodė, kad Ji bus visų užmiršta ir išnyks nežinojimo šešėlyje. Tame laike, kai Marija pranašavo, nebuvo kam Jos žodžių surašyti. Tačiau dieviškosios Apvaizdos priežiūra, Jos žodžiai tapo žmonėms apreikšti. Marija tardama šią pranašystę, turėjo būsimų laikų regėjimą. Ji garbino Viešpatį ir džiaugėsi Dievuje savo išganytojuje; „Štai, nuo dabar visos giminės vadins mane Palaiminta.“ (Šv. Luko I, 48). Yra tai stebinantį pasakymas, Dievo įkvėptas, visų panų labiausiai nusižeminusios Švč. Panelės Marijos išsitarimas. Ji tvirtino, kad per amžius visos giminės ją vadins palaiminta.

Dievo angelas Jai tarė: „Sveika Marija, malonės pilnoji, Viešpats su Tavimi.“ Šv. Elzbieta Šv. Dvasios įkvėpta, vadino ją „Pagirta — palaiminta tarp moterų.“ Jėzus Mariją vadino palaiminta, patvirtindamas Evangelijoje moteriškės išsireiškimą, kuri Jam sakė: „Palaiminta iščia, kuri Tave nešiojo, ir krūtys, kurias žindai.“ V. Jėzus, Šv. Juozapas ir Apaštalai ją vadino palaiminta.

Josios palaima yra išreikšta Apaštalių Tikybos Išpažinime. Šv. P. Marijos Vardas seka tuojuo po trijų Dieviškųjų Asmenų vardus: „Tikiu į Dievą Tėvą visagalį, dangaus ir žemės Sutverėją; Ir į Jėzų Kristų, vienatinį Jo Sūnų, mūsų Viešpatį, kursai prasidėjo iš Šventosios Dvasios, gimė iš Panos Marijos.“ Štai, nuo dabar visos giminės vadins mane palaiminta.“ Visais amžiais Katalikų Bažnyčios liturgija visuomet Mariją vadino palaiminta. Toks pats liudijimas duotas Šventųjų Bažnyčios Tėvų raštuose.

Šv. Ignacas Kank. (107 m.) rašo: „Jėzus gimė iš mergelės.“ (Ad. Smyr.). Jis tuomi išpažino faktą, kad Šv. Panelė Marija užlaikė mergystę Josios šventoje motinystėje.

Šv. Justinas Kank. (167 m.) pasikalbėjime su Žydų Tryfonu, prirodė, kad Jėzus gimė iš mergelės.

Šv. Irenėjus Kank. (202 m.) rašo: „Jėzus Dievo Sūnus yra mūsų Viešpats ir Dangiškojo Tėvo Žodis ir Žmogaus Sūnus. Jis yra Žmogaus Sūnus nes Jis priėmė Savo žmogystę iš Marijos.“ (Ag. Her. III, 19, n. 3). „Švč. P. Marija buvo Dievui paklusni: „Štai, aš Viešpaties tarnaitė, tebūnie man taip, kaip tu pasakei.“ (Luko I, 38). Kaip Ieva, per pasikalbėjimą su žalčiu buvo apvilta, idant neklausytų Dievo ir Jojo žodžio, — taip Marija nuo angelo priėmė pranešimą, jōgei ji bus Dievo Motina, kadangi ji buvo paklusni Jo žodžiui. Ir kaip Ieva nepaklausė Dievo, taip Marija Jo paklausė, ir tapo palaiminta ir išaukštinta virš angelų ir šventųjų.

Pažvelgus į istoriją, Bažnyčios persekiojimą per tris šimtus metų ir emperatoriams įsakant labai daug Bažnyčios Tėvų raštų buvo sunaikinta, todėl išlikusieji yra, labai branginami. Ketvirtame šimt. Bažnyčiai atgavus laisvę, Šv. Tėvų Raštai buvo laikomi kaipo didžiausia brangenybė. Mes turime labai daug Bažnyčios rašytojų, kurie patikrina Švč. P. Marijos pranašystę. „Štai, nuo dabar visos giminės vadins mane palaiminta.“

Šv. Efreimas Kank. dijak. ir poetas siriectis (373 m.) garbina Mariją sakydamas: „Tu, Viešpatie, ir Tavo Motina esate tobuliausiai gražūs, nes Tavyje, Viešpatie, ir Tavo Motinoje nėra jokio sutepimo.“

Balėjus, garsiausias Syrijos hymnų surinkėjas, kurio giesmes gieda jakobitai ir maronitai iki šiai dienai, ir kuris gyveno tuojuo po Efreimo, rašo: „Palaiminta esi, o Marija, nes paslaptys ir mintys, pranašų apskelbtos, rado savo išrišimą tavyje! Garbė tebūnie Tėvui, kuris atsiuntė Savo vienatinį Sūnų, kuris gimė iš Švč. P. Marijos ir išliuosavo mus iš velnio vergijos, ir išaukštino Mariją tarp šventųjų danguje ir tikinčiųjų žemėje! Palaiminta esi, o Marija, nes paslaptys ir mintys, pranašų apskelbtos, rado savo išrišimą tavyje! Palaiminta esi, nes tu Jį pradėjai. Palaiminta esi, nes tu Jį pagimdei.

Palaiminta esi, nes tu Jį penėjai, kuris maitina visus sutvėrimus. Palaiminta esi, nes tu Galingiausias ant savo rankų nešiojai, kuris prižiūro ir valdo visą pasaulį Savo visagalybe. Palaiminta esi, Marija, nes tavo lūpos bučiavo meilės ugnį, kuri yra Dievo Sūnus. Palaiminta esi, nes skaistumas iš tavęs išėjo, kuris spindi ant viso pasaulio. Palaiminta esi, nes tu Jį savo pienu maitinai, kuris Savo pasigailėjime, pats nusizemino, idant mus nelaimingus išaukštintų. Sveika, mūsų prieglauda; sveika mūsų garbe, nes per tave mes tapome pakelti į aukštybes! Prašyk Dievo, kad Tas, kuris gimė iš tavęs, suteiktų ramybę ir palaimą Savo Šv. Katalikiškai Bažnyčiai! Lai Jis suteikia pilną ramybę žemei ir jos gyventojams per Tavo galingąjį užtarymą, o Aukščiausiojo Motina. Garbė teesie Jam, kuris pas mus atėjo per Mariją ir, kuris Ją padarė Savo Motina, per kurią Jis tapo kūdikėliu. Palaimintas tebūnie karalių Karalius, kuris tapo žmogumi ir išaukštino žmoniją. Garbė ir išaukštinimas teesie Jam, kuris mums atsiuntė Atpirkėją, ir garbė teesie Šv. Dvasiai, kuri panaikina mūsų nusidėjimus!”

Šv. Epifanijus (403 m.) sako: “Iš Marijos gimė gyvenimas pats savyje — Jėzus Kristus, kadangi Ji pagimdė Tą, kuris pats savyje yra gyvybė; Ji taipgi tapo gyvųjų motina! Tebūnie Marija visų mylima.”

Šv. Ambrozijus (397 m.) šaukia: “O Marija, mergystės brangiausi turtai! Ji kaip debesys išlieja ant šios žemės Kristaus malones. Ji yra šviesa, kuri išgelbėjo šį pasaulį nuo amžinosios mirties. Ji buvo šviesa, kuri savo iščioje nešiojo nuodėmių Atleidėją.”

Šv. Kirilijus aleksandrietis (444 m.) sakė šiuos sekančius pagyrimo žodžius Efesos visat. susirinkime 431 m.: “Sveika, Švč. Trejybė, Kuri pašaukei mus šion Dievo Motinos, Švč. P. Marijos Bažnyčioje. Sveika, Marija, Dievo Motina, visos Šv. Katalikų Bažnyčios garbingas izde, neužgesoma šviesa; o Dievo apvainikuota panele; o tu visų tikinčiųjų pasigerėjime, nesuardoma Bažnyčia; skaisčiausioji lelija; Motina ir Pana per Tave atėjo (Viešpaties vardan Palaimintasis. Sveika, lelija, kuri savo šventoje iščioje nešiojai mūsų Dievą ir visišką laimę, per Tave

Švč. Trejybė yra visų laiminama, Jėzus Brangiausias Kraujas yra aukštinamas ir garbinamas, angelai ir arkangelai yra pripildyti džiaugsmiais, dangus linksminasi, piktosios dvasios yra išblaškytos, gundytojas — velnias puolė iš dangaus, stabų garbintojai tapo apšviesti ir atvesti į teisybės pažinimą, visi tikintieji yra Šv. Krikštu apvalyti, visame pasaulyje bažnyčios yra statomos, tautos yra atvestos prie atgailos, vienatinis Dievo Sūnus apšvietė tuos, kurie buvo paskendę tamsybėse ir mirties šešėlyje, pranašai pranašavo, Apaštalai apskelbė išganymą tautoms, numirėliai iš numirusių kėlėsi.”

Šv. Bazilijus (458 m.). Štai, ką jis sako apie Marijos palaimą: “Kiekvienas, kurs garbina Švč. Panelę Mariją, Dievo Motiną, ras gausų palaiminimą ir aukštą šventumą... Sveika, malonės pilnoji, tu mastei apie Dievą ir žmogų, idant jų nesutikimas būtų prašalintas ir, kad žemėje gyventojai taptų vienas kūnas ir viena dvasia. Štai, kokia didelė paslaptis buvo atlikta per Ją, paslaptis kuri viršija visas kalbas ir mintis. Kas gi nenusistebėtų matydamos Dievo Motinos didelę galybę, kaip daug viršija visus šventuosius?”

Šv. Proklas, Konstantinopolio Patriarkas (466 m.) tvirtina: “Nėra nieko gyvenime kas būtų lygus Marijai. Mintimi perbėk pasaulį, o žmogau, ir tėmykis, jei yra kas jame lygus arba gražesnis už Švč. Dievo Motiną. Apeik visą žemę, perplauk jūras, išstirk orą, persikelk mintimi danguose, ir veizėk, ar rasi visame Dievo sutvėrime ką nors gražesnio, skaistesnio arba šventesnio už Mariją. Tiesa, dangus, apskatinėja Dievo galybę; angelai su baimė Dievui tarnauja; arkangelai drebėdami Jį garbina; Kerubinai ir Serapinai tos garbės negalėdami panešti, dreba; sudėk visus tuos stebūkliausius daiktus ir stebėkis į Švč. Panelės Marijos viršenybę. Ji, gi, savo iščioje ir ant rankų nešiojo Tą, kuris vienintėliai pats savyje yra Šventųjų Šventasis — Dievas, kuriam visas sutvėrimas drebėdamas ir pilnas baimės gieda garbės giesmes. Per Mariją visos moterys yra palaimintos. Moteriškosios lyties asmuo per Mariją tapo išaukštinta... Ji tai yra panų pasigerėjimas, motinų pasididžiavimas, tikinčiųjų pagalba, Bažnyčios vaini-

kas, dievotumo atspindis, tiesingumo apgyneja ir Švč. Trejybės buveinė." (Orat 5 ir6).

Nuo giminės į giminę, nuo meto į metą šventųjų skaičius didėjo, kurie nuoširdingiausiai rašė apie mylimiausiąją Dievo Motiną. Gali būt, tarp visų šventųjų rašytojų žymiausias yra Šv. Alfonsas Lig., didis teologas, kuris mirė rugpiūčio 1, 1787. Paduoti, bent kelis, mažus punktelius iš kiekvieno Šv. Bažnyčios rašytojų raštų, padidintų ši raštelį pervirš jojo manyto didumo. Tačiau mums tiek yra užtikrinta, jogei iki šiai dienai Švč. P. Marijos pranašystės išsipildymas rado aiškiausią išsireiškimą Bažnyčios literatūroje. "Štai, nuo dabar visos giminės vadins mane palaiminta."

Daug šiaip yra istorinių dokumentų, liudijančių Švč. Panelės pranašystės išsipildymą Marijos paveikslai, kurie buvo piešti gal būt antro šimtmečio pabaigoje, ar trečio pradžioje randasi Romos katakombose, reiškiantieji pirmuosius du šimtmečius. Ir iki šiai dienai tenai mes matome ant senų kabančius Marijos paveikslus. Viename paveiksle Švč. Motina yra nupiešta sėdinti ant sosto ir prie krutinių Ji laiko kūdikėlį Jėzų. Kitame mes matome Ją stovinčią su iškeltoomis rankomis, kaipo pamaldumo ir meilės pavyzdys. Trečiame paveiksle mes matome ją sėdinčią ir laikančią Jėzų ant savo keliu, ir trys karaliai nusilenkę nužemintai garbina Kūdikėlį ir aukoja Jam dovanas. Visi šie paveikslai aiškiai mums parodo, kad pirmųjų amžių krikščionys turėjo didelį pamaldumą į švenčiausiąją Dievo Motiną, ir taip parodė, jogei jos pranašystė išsipildė: "Štai, nuo dabar visos giminės vadins mane palaiminta."

Švenč. Marijos paveikslus, stovylas, šventus paminklus ir bažnyčias galima rasti kur tik eisim, visame pasaulyje. Josios globoje, žydi vienuolijos, brolijos ir seminarios. Ligoninės, našlaičių ir senelių prieglaudos, Marijos globojamos atnešia gausiausius vaisius. Švenč. Panelės garbei, giesmės yra giedojamos, pamokslai sakomi, maldos, procesijos, rekolekcijos, novenos ir misijos yra laikomos. Visas pasaulis gieda ir apskatinėja Marijos garbę, ir tuomi suteikia Dievui aukščiausią garbę, o Jojo išrinktiesiems džiaugsmą ir linksmybę Marijos vaikeliams šioje

Tos Mažytės Raudonosios Lemputės

Jos nepaprastos! Jos patraukiančios! Jos dieną ir nakti dega prie altoriaus prieš Kristų mūsų Viešpatį, iš meilės mūsų pasiūpusi Šv. Altoriaus Sakramente. Ir jos raudonos — raudonos kaip žilantieji rubinai, kaip šviežios rožės, kaip koralai jurių gelmėje, kaip lūpos šypsančio kūdikio, kaip ugnis žeruojančio saulėtekio. Raudonos kaip kraujas, kaip šiltas kraujas, smarkiai tekąs iš atviros žaizdos. Jos raudonos kaip gyva žmogaus, karšta meile plakanti širdis. Ir ar neprivalo jos būti širdies spalvos? Ar ne kiekviena ji atstovauja žmogaus širdį? — širdi, kuri garbina Kristų Šv. Sakramente, ar širdį, kuri trokšta apturėti malonių iš Išganytojo, ar širdį, gailėsčio pilną už praėjusį ištvirtimą ir nedėkingumą, ar širdį, kuri trokšta Jį mylėti, kuri trokšta mylėti Mokytoją, tą gerąjį Mokytoją, kurį Marija Magdarena mylėjo.

Tos lemputės nuolatos dega! Mes uždegame ir pastatome jas ant altoriaus, ir ten mes jas paliekame. Ir jos dega — jos dega kaip mūsų širdžių troškimai, kaip saldžiai kvepiąs smilkalas, kaip karšta meilė. Jos dega per dieną — kai dovanų srovės iš dangaus plaukiančios, ir kai Dievo namai žerį ir mingą nuo neišpasakytų dangiškos šviesos spindulių — tos mažytės raudonosios lemputės dega ir, rodosi, kalba į Viešpatį, "Mūsų šviesa nužeminta, tačiau Tu, Viešpatie, esi geras ir malonus, ir ją priimsi nors saulė Tavo buveinę apsupa didžia savo auksinių spindulių garbe." Ir jos dega per naktį — kai saulė nusileidžia ir miestas miega, ir kai Bažnyčia tamsumoje palaidota — jos tuomet yra Kristaus sargai ir garbintojai. Vienos Jo šventoje bažnyčioje, jos nakties tyloje mūsų vardan šnibžda Dieviškajam Kaliniui saldžiausius meilės žodelius. Jųjų degimas irgi lydi garbinimą nesuskaitomų minių angelų, šventą tabernakulą apstojusių ir jos

ašarų pakalnėje. Iš tikrųjų taip yra kaip Švenč. Panelė Marija sakė: "Štai, nuo dabar visos giminės vadins mane palaiminta."

Sul. V. P. Gražulis, M.I.C.

skleidžia savo padorią šviesą per dievišką Šv. Mišių auką.

Ir jų dėgimas yra iškalbingas. Jų mažytės liepsnos be pertraukos kalba su Kristumi už tuos, kurie jas uždegė ir ant altoriaus patatė. Niekas nežino, kas uždegė tas mažytes raudonasias lemputes. Tai paslaptis tarp Viešpaties ir mylinčių sielų ir tiktai Viešpats supranta, ką jos Jam sako. Ir tų lampelių balsai, kaip harmonija, išeinanti iš milžiniškų vargonų saldžiai skambančių čūdų, kokioje didžioje katedroje — kai kurie maldauja, kai kurie dėkoja, kiti nužemintai veikia ir dėjuoja, dar kiti šaukia pasigailėjimo, pagelbos, apsaugos, malonės. Tos lemputės tai balsai nelaimingųjų širdžių, besigailinčių sielų, neramių sąžinių alkstančių ir trokstančių linksmybės, atleidimo, taikos. Jos atstovauja tuos, kurių gyvenimas pilnas kentėjimų ir kančių, kurių kelias yra toji ilga, baisi Kalvarija, erškėčiais apklota, kurie kraują ištraukia ir kankina.

Tos lemputės atstovauja visokius žmones. Viena atstovauja apleistą našlę, kuri prašo Kristaus, kad aprūpintų ją ir jos vaikus, kurie nebeteko tėvo vargo valandžio; kita kalba vardan gailesties pilno nusidėjėlio, kuris trokšta pergalėti blogą papratimą, kuriam vergauja; trečioji išreiškia malčią našlaitės, kuri trokšta pagelbėti savo tėvelių sieloms skaistykloje kentančioms; dar kita išreiškia tėvo ir motinos maldavimą, duodančių savo vaikelius Kristaus globai, arba prašančių atsivertimo mylimo sūnaus, kuris paklydo, arba pavedant Jam skaistybę jaunosios dukrelės tarpe šio baisaus ir ištvirkusio pasaulio pavojų. Kokia iškilminga harmonija — ir kaip saldu tas viskas tur būt Jėzaus Saldžiausiasiai širdžiai! Šių mažyčių raudonųjų lempelių balseliai turi pradžiuginti Atpirkėjo ausis, kaip jas pradžiugino balsai Jeruzalės gyventojų, Jį sveikinančių džiaugsmingais "Hosanna!" prie Šventojo Miesto vartų, kai Jis iškilmingai įžengė Verbų Sekmadienyje.

Tos mažytės raudonosios lemputės atstovauja minią susirupinusių sielų — kiekviena tikėdamasi kokios malonės — minią panašią į tą, kuri apspitė Išganytoją, kai Jis vaikštinėdavo per Judėjos ir Galilėjos gatves, pakeltomis rankomis, veidu spindinčiu

neapsakomu jautrumu, laimindamas ir darydamas gera kiekvienam, kuris kreipėsi prie gailestingąjo Viešpačio. Tos lemputės mums primena tas motinas, kurios savo vaikelius pas Jį nunešė, ir Jis Savo rankas uždėjo ant jų nekaltų galvelių ir palaimino juos; mums primena sergančius, kurie kreipėsi prie Jo ir buvo išgydyti; raupsuotuosius, kuriuos Jis išgydė; akluosius, kurie per Jį atgavo regėjimą; nusidėjėlius, kurie sulaukė Jo atleidimą; numirusius, kuriuos prikėlė; daugumą širdžių, kurias Jis suramino, ir ašaras, kurias nušluostė.

Degkite tatai, mažytes raudonasias lemputes, ir pasakykite mūsų garbingajam Viešpačiui, kad mes Jį mylime ir, kad mums yra reikalinga Jo pagelba.

Ir tu, Gerasis Mokytojai, kursai žinai, kad mes Tave mylime, išklausk mūsų maldas, kurias trokštame išreikšti per tas mažytes raudonasias lemputes, degančias prie Tavo buveinės altoriuje.

Išvertė *Andrius Naudžiūnas, M.I.C.*

SVARBESNIEJI ĮVYKIAI

MIRĖ KUN. JERONIMAS TISKUS

Kun. J. Tiškus pavojingai sužeistas automobilio, nuvežtas į ligoninę, kame ir mirė. Jis turėjo jau 49 m. amž. Amerikoje išgyveno apie 33 metus. Velionio kūnas atvežtas į Chicago ir Visų Šventųjų bažnyčioje, birž. 30 d. atlaikytos iškilmingos gedulos pamaldos ir palaikotas Šv. Kazimiero kapinėse.

IŠ KUNIGŲ GYVENIMO

SHENANDOAH, Pa. — Kun. Andrius Degutis, naujai išventintas lietuvis, paskirtas vikaru į Šv. Jurgio parapiją.

BALTIMORE, Md. — Birž. 12 d., Washingtono Katalikų Universitete, išventintas naujas Baltimorės lietuvių kunigas, Jonas Weisengofas. Savo Primicijas laikė Šv. Alfonso bažnyčioje, birž. 17 d.

— Didž. Gerb. Tėvas A. Cikota, M.I.C., Marijonų Generolas ir gerb. tėvas A. Petrauskas, M.I.C., išvažiavo į Lietuvą birž. 17 d.

ALLEGAN, Mich. — Kun. L. Praspalius paskirtas rūpintis lietuvių reikalais Allegan, Mich.

MASPETH, N. Y. — Kun. Pr. Skruodėnis grįžo į Marianapolio Kolegiją, Thompson, Conn.

THOMPSON, Conn. — Marianapolio Kolegijoje birž. 14 d. buvo suruošta Tėvui Ge-

nerolui A. Cikotai ir Provincijolui J. Jakai-
čiui pagerbtuvės.

CHICAGO, Ill. — Marijonai kun. A. Mor-
kūnas ir klēr. E. Andriulionis, iš Marianapo-
lis kolegijos, Thompson, Conn., atvyko į Chi-
cagą ir dabar lanko De Paul Universitetą.

— Birž. 17 d. kun. A. Morkunas, M.I.C.,
iš Thompson, Conn., lankėsi Lowelly ir at-
laikė šv. Mišias — sumą.

GREENFIELD, Mass. — Birž. 10 d.
įvyko Saldžiausios Širdies V. Jėzaus dr-
jos piknikas.

INDIANA HARBOR, Ind. — Birž. 17 d.
buvo šv. Pranciškaus parapijos piknikas. Pa-
sekėmės geros.

WORCESTER, Mass. — Šv. Kazimiero
mokyklos užbaigimo iškilmės įvyko birželio
17 d. Visi baigusieji mokiniai ėjo bendrai
prie šv. Komunijos ryto Mišiose.

SO. BOSTON, Mass. — Birž. 18 d., Tė-
vas J. J. Jakaitis, M.I.C., Tėvų Marijonų Vie-
nuolijos Provincijolas viešėjosi pas kleb.
kun. F. Virmauskį. Tėvas Jakaitis, M.I.C.
aplankė irgi "Darbininko" redakciją.

— Birželio 15 d., iš šv. Petro lietuvių
bažnyčios iškilmingai palaidotas parapijos
vargonininkas a. a. Mainertas P. Karlauskas,
kuris vargonininkavo beveik 30 metų. Laido-
tuvėse dalyvavo apie 2,000 žmonių.

— Lietuvos Vyčių 17-tos kp. sviedinio
ratelis suplikė garsųjį Baltųjų Arų tumą
12 — 7.

MONTELLO, Mass. — Naujos Anglijos
Darbininkų Są-gos Apskričio suvažiavimas
įvyko birž. 17 d., 1934 m.

— Petras Moncius, Amerikos Karo lai-
vyno leitenantas paskirtas instruktorium
Harvardo Universitete. Petras Moncius gi-
męs ir augęs Montello, Mass.

LOWELL, Mass. — Birž. 16 d. pasi-
baigė lietuvių kalbos pamokos, kurias duoda-
vo kun. F. Strakauskas ir varg. Emilijus Šla-
pelis kas šeštadienį.

LOWELL, Mass. — Nuo birž. 6 d. iki
8 d. Tėvas Jonas Navickas, M.I.C., Mariana-
polio Kolegijos direktorius, vedė "tridumą"
— trijų dienų Saldžiausios Jėzaus Širdies pa-
gerbima.

— Birž. 10 d. pasibaigė vaikų katekizaci-
jos mokykla.

DETROIT, Mich. — Šv. Petro parap.
J. E. vysk. Gallagher, suteikė Sutvirtinimo
Sakramentą 50 vaikučių ir keletai suaugusių-
jų.

— Katekizacijos pamokos pasibaigė. Šie-
met mokytojavę dešimtys mokytojų.

— Birž. 17 d. Sodaliėtės priėmė bendrai
šv. Komunija.

BALTIMORE, Md. — Parapijos moky-
klos sezonas užsibaigė birž. 19 d. Iškilmingos

užbaigtuvių Mišios buvo atlaikytos birž. 17
d. Kun. Mendelis pasakė pritaikintą pamok-
slą.

— Visi parapijos kunigai dalyvavo diece-
zijos kunigų rekolekciuose, kurios buvo birž.
18 d. iki 23 d.

DETROIT, Mich. — Liepos 1 d., šv. An-
tano parapijos kleb. kun. T. F. Boreišiui bu-
vo suruošta išleistuvių į Lietuva puota, ku-
rios visą dieną jis nuveš Vilniaus badaujan-
tiems vaikams.

SHENANDOAH, Pa. — Vietinė Vyčių
kuopa surengė šaunias išleistuves kun. A.
Alauskui. Dovanas suteikė Vyčiai ir Soda-
liėtės.

PITTSBURGH, Pa. — Pittsburgho vy-
skupijos kunigų rekolekcijos baigėsi birž. 25
d. Viso Pittsburgho lietuviai kunigai dalyva-
vo jose.

— Pittsburgho lietuviai kunigai kas mė-
nuo susirenka pasitarti Bažnyčios ir Tautos
reikalais. Paskutinis suvažiavimas įvyko bir-
želio 12 d. Homestead, Pa.

MT. CARMEL. — Birž. 10-tą, šv. Kry-
žiaus parap. salė įvyko mokyklos užbaigimo
iškilmės.

PHILADELPHIA, Pa. — Apie 100 šv.
Jurgio parapijos vaikučių įsirašė į Padoru-
mo Legijoną.

PROVIDENCE, R. I. — Birž. 24 d. šv.
Kazimiero parap. buvo laikytos šv. Mišios
šv. Jono Krikštvyčio dr-jos intencijai. Visi
nariai dalyvavo iškilmėse.

CICERO, Ill. — šv. Antano bažnyčioje
buvo iškilmingai apvaikščiojima metinė pa-
rapijos globėjo stebuklingojo šv. Antano
šventė.

CHICAGO, Ill. Dievo Apvaizdos para-
pija. — Birž. 14 d. buvo nauju narių vakaras
priėmimui į šv. Vardo dr-ją. Vakare dalyva-
vo arti šimto žmonių. Birž. 17 d. tėvų inten-
cijai šv. Vardo dr-ja bendrai ėjo prie šv. Kom-
unijos.

CHICAGO, Ill. šv. Juozapo parapija. —
Apaštalystės Maldos dr-ja surengė bunco
partų bažnyčios naudai birž. 17 d.

CHICAGO, Ill. šs. Petro ir Povilo pa-
rapija. — Birželio 17 d. įvyko parapijos mo-
kyklos užbaigimas. Programą kispildė visi mo-
kyklos vaikučiai. Kalbėjo kunigai: kleb. A.
Linkus ir kun. J. Paškauskas.

— Mergaičių klubas (C. Y. O.) surengė
piknikėlį birž. 23 d., parap. darže.

— Visu šv. parap. choras, vadovaujant
varg. S. Rakauskui, sulošė veikala "N. R. A.
Revue." Pelnas skiriamas parapijai.

— Moterų Są-gos Chicago Anskritvs
ėjo "in corpore" prie šv. Komunijos šs.
Petro ir Povilo bažnyčioje. šv. Mišios buvo
laikytos jų intencijai. Po šv. Mišių turėjo
bendrus pusryčius.

KATALIKAMS IDOMYBĖS

— Šventasis Tėvas apskelbė šv. Antaną iš Padvos Portugalijos patronu birž. 18 d., 1934 m.

— Apie 25,000 kat. slavų dalyvaus atei-
nančiam Kat. Slavų Unijos seime Rugs. 7-9
d.d., Cleveland, O.

— Miesto Meksiko, Tabasko vals. guber-
natorius, Tomas Garido Canabal uždraudė
katalikams statyti katalikiškos rūšies pamink-
klus numirieliams pagerbti. Kapai bus pa-
ženklinti numeriais.

— Japonijos diplomatės M. Kawamura
priėmė Katalikų tikėjimą Sekminių dienoje
bal. 20 d., 1934 m. Villa St. Jean, Friburge,
Sveicarijoje.

— Žymaus Japonijos kunigaikščio Ogo-
machi duktė įstojo į Karmalitų vienuolija bal.
18 d. Tokim, Japonijoje. Ji priėmė vardą Se-
suo Elzbieta nuo švč. Trejybės.

— Per paskutiniuosius 18 m. Chicagoje
buvo pastatyta 600 katalikiškų bažnyčių ir
87 parapajis.

— Anglijoje katalikų yra 2,206,244. Nuo
1920 m. iki 1930 m. Anglijoje grįžo į Kat. Baž-
nyčią 121,973 žmonės.

— Šventasis Tėvas gauna tūkstančius
prašymų, kuriuose maldauja, kad jis paskelbtų
savo pirmatūkūną Pijų X šventuoju.

— Iš viso šv. Metais pasauly buvo atlai-
kytos 43,731,334 šv. Mišios Šventojo Tėvo
intencijai. Iš Europos valstybių pirmoji vie-
toji stovi Vokietija, kur buvo atlaikyta 13,513-
349 šv. Mišios, tačiau imant visą pasaulį, pir-
ma vieta tenka Amerikos Jung. Valstybėms
— 17,633,309 šv. Mišios. Austrijoje buvo at-
laikyta 698,001 šv. Mišios.

— Prusijos kunigaikštis Leopoldas, arti-
mas buvusio Vokietijos kaizerio giminė, perė-
jo į katalikų tikėjimą. Jis buvo liuteris.

— Birž. 21 d. įvyko pirmasis Portugalij-
jos katalikų jaunu moterų organizacijos kong-
resas, Lisbone. Buvo apie 3,000 delegačių.

— New Yorko protestantų bažnyčių tary-
ba ir žydu rabinaai nusprendė prisijungti prie
katalikų ir su jais bendromis jėgomis kovoti
prieš nepadorias filmas.

— Fuldoje įvyko vyskupų konferencija,
kurioje dalyvavo 2 kardinolai, 20 arkivysku-
pų ir vyskupų.

— Naciai bara tėvus kad vaikus auklėja
katalikiškai.

— 50,000 katalikų šeimų Chicagoje pasi-
žadėjo nelankyti teatrų kur rodomos nepa-
dorios filmos.

— Žymi mokslininkė žydė Edith Stein
Katalikų tikėjimą priėmusi, įstojo į Karma-
litų vienuolyną, Lindenthal, Vokietijoje. Ji
priėmė vardą Sesuo Maria Benedikta.

— Jakobitų atsivertusių į Katalikų tikė-
jimą yra 10,917 Trivandrum, Pietų Indijoje.

— Eucharistiniame Kongrese dalyvaus
virš 1,250,000 žmonių.

— Katalikų vyskupų komitetas krutamų-
jų vaidų reikale, pirmininkaujant Cincinnati
arkivyskupui J. T. McNichols, nusprendė duo-
ti Hollywoodo filmų gamintojams progą dar
pataisyti filmas, kad jos būtų švarios. Jeigu
neklausys tai vyskupai ims griežtų priemo-
nių. Vyskupų komitetas nutraukė konferen-
ciją laikinai. Lapkričio mėn. Washingtone
įvyks visu krašto katalikų vyskupų suvažiavimas
ir šis vyskupų komitetas praneš filmų
stovį.

LIETUVOJE

— Dabartinė Vilniaus bazilika pastatyta
Vytauto Didžiojo laikais, pradeda griūti.

— Kauno miesto savivaldybės organizuo-
tus viešuosius darbus čirba pastaruoju metu
apie 100 žmonių.

— Papilės miestelis išdegė. Nuostolių
padaryta apie 100,000 litu.

— Jau baigtas ruošti įstatymo projek-
tas, kuriuo bus tvarkomas tikvų keitimas.
Tikvų nebus galima pakeisti be valdžios
leidimo.

— Vilniaus krašto gyventojai dėkoja už
liuvių tautos šelpimą. Įvairios Lietuvos or-
ganizacijos gauna iš Vilniaus krašto daug pa-
dėkos laišku.

— Lietuvos socialistai visiškai smunka
Lietuvoje. Kauno įvykusiame social-demo-
kratų susirinkime atvyko tik 40 žmonių.

— Lietuva plės kultūrinius santykius su
kitomis valstybėmis. Nauja įsteigta Lietu-
vos tarptautinio intelektualinio bendradarba-
vimo komisija, kuri turės artimų ryšių su
Tautų Sąjungos tokia pat komisija, Lietuvoje
organizuos mokslo bei meno kongresus ir
parodas, leis mokslo, meno ir informacinius
leidinius, rūpinsis fondais, premijomis, kon-
kursais ir t. t. Komisijos prezidiuma sudaro
Vytauto Didžiojo universiteto rektorius prof.
M. Rėmeris, užsienių reikalų ministeris Tau-
tų Sąjungos skyriaus vedėjas dr. L. Natke-
vičius ir V. Soblys.

— Lietuvoje pagaminta tikro lietuviško
krupniko.

— Lietuvos valstybės budžietas šiemet
sudaro 249,922,488 litus.

— Buvęs Lenkijos premjeras Aleksan-
dras Prystor išvažiavo kelioms dienoms į
Kauną.

— Lietuvos keliai yra gerinami ir tvar-
komi.

— Čekoslovakų studentų sąga šia vasa-
rą rengia ekskursiją į Lietuvą. Tikslas tos

ekskursijos yra susipažinti su Lietuva ir užmegsti glaudesnius santykius su jos studentija.

— Vilniaus katedros požemiuose atrasta lietuviškos Radvilūnų — karalienės Barbaros, Sigismando Augusto žmonos ir Elzbietos — karalienės Aleksandro, palaikai. Taipgi rasta karaliaus Ladislavo širdis.

— Šiemet Lietuvoje bus daug žemės nusausta. Tam tikslui buvo paskirta 2,500,000 litų. Prie visų tų darbų dirba ir dar dirbs apie 10,000 garbinių, kuriems mokama per dieną po 5 litus.

— Lietuvoje jau yra paruoštas miškų kirtimo planas 1936 ir 1937 m. Tuo laikotarpiu, pagal planą yra numatyta kas met iškirsti po 1,736,000 kietmeterių miško medžiagos. 604,000 kietmeterių bus parcuota ūkininkams ir 1,132,000 ktm. bus nukirsta ir sugaminta į sortinius medžius pačios miškų administracijos.

— Lietuvos vyriausybė tiesia plentą nuo Kauno ligi Klaipėdos. Plentas pradegamas tiesi nuo Kauno ir jau yra nutiestas iki Raudondvario. Plento nutiesimui paskirta apie 600,000 litų.

— Dr. D. Zaunius paskirtas atstovas Washington, pakiečia p. B. Balutį, kuris nukeliamas atstovu į Londoną.

— Geg. 22 d., į Kauną buvo atvykęs Belgijos karaliaus ambasadorius baronas Conte t' Kint de Roodenbeke pranešti apie Belgijos karaliaus Alberto I mirtį ir Leopoldo III sosto užėmimą.

— Garsus pasaulinis dainininkas Šalipinas savo vasaros atostogų dalį praleido Kaune.

— Liepos 17 d. Lietuva paskelbė viso pasaulio lietuvių dieną.

— Lietuvos valstybės budžietą sudaro 249,922,488 litų.

— Lietuva irgi atsisakė mokėti karo skolas Amerikos Jungtinėms Valst.

— Voldemaras už pasikesinimą nuversti prez. Smetonos vyriausybę, karo teismo pamerktas 12 metų sunkių darbų kalėjimui.

— Lietuvos vidaus reikalų ministerija baigia rengti spaudos reformų įstatymo projektą. Visus spaudos reikalus tvarkys Spaudos Rūmai.

— Lietuvoje išleista pirmoji generalinio štabo karininkų laida 18 asmenų.

— Užsienio reikalų ministeris ekonominio skyriaus direktorius ir Liet. Atgimimo dr-jos pirmininkas Stasys Kužminskas apdovanotas švedų karaliaus Vazos trečio laipsnio ordinu.

— Gaisrų gesinimo prievoles Lietuvoje turės atlikti visi abiejų lyčių asmenys nuo 18 ligi 55 metų, o karo metu nuo 16 iki 60 metų.

ATSAKYMAI PAKLAUSIMAMS

Paklausimas. Kaip turi apsieiti žmogus, kuris savo automobilin paima kunigą vežti pas ligonį.

Jonas.

Atsakymas. Jei kunigas turi su savim švenčiausiąjį Sakramentą, tai "draiveris" privalo pakelti kepurę, kuomet kunigas žengia automobilin, privalo sužadinti savyje aktą tikėjimo į Jėzų esantį šv. Sakramente, reikšti Jam savo dvasioje pagarbą; ir vengti užvesti pasikalbėjimą su kunigu, nebent pats kunigas ko klausytų, ar kokių nors informacijų pageidautų.

Paklausimas. Ar gali katalikas būti socialistas ir koel Bažnyčia priešinga socializmui?

Svyruojas.

Atsakymas. Katalikas negali būti kartu ir katalikas ir socialistas: tai du nesuderinami dalyku, jei socializmą imti tikroje prasmeje, su jo visa programa.

Kas tampa tikras socialistas, jis nustoja buvęs tikras katalikas, nors ir bandytų dangstyti kataliko vardu ir nekuriomis darbais.

Bažnyčia yra priešinga socializmui dėl to, kad jo konstitucijoje yra netikėjimas siekias bedievybės ir yra skelbėjas šlykščios laisvosios meilės, kurią bando dangstyti "civilinėmis vedybomis" ir "teisėtai divorsais."

Paklausimas. Ar visose vyskupijose sunkiai dirbantieji darbininkai gali valgyti mėsą Bertaininėse Dienose?

Mikas.

Atsakymas. Yra abelnas visoms vyskupijoms Bažnyčios įstatymas, kad sunkiai dirbantieji darbininkai ir jų šeimynos nariai gali vieną kartą į dieną valgyti mėsą Bertainių Dienose, išskiriant penktadienį.

Platinkite naudingiausių savaitraščių "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rūmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c krašos ženklej atsakymui.